

- формування нових курортно-рекреаційних продуктів;
- поліпшення інформаційного та програмного забезпечення діяльності ОКРС;
- ефективна комерціалізація окремих інновацій курортно-рекреаційного бізнесу;
- запровадження сучасних концепцій менеджменту: Бенчмаркінгу (наслідування кращих продуктових, технологічних, управлінських інновацій туристичних кластерів та підприємств Іспанії, США, Великобританії тощо), Комплексного обслуговування клієнта (врахування профілю сучасного споживача, вимог е-бізнесу), Комплексного управління якістю (врахування нових задач мережевої економіки, економіки знань та кластерного підходу до розвитку рекреаційно-туристичного бізнесу), Менеджменту змін (врахування інтеграційних та глобалізаційних факторів), Реінжинірингу бізнес-процесів, Комп'ютерно-інтегрованого виробництва (застосування зростаючих можливостей Інтернету для вивчення туристичного ринку, реклами і маркетингу, використання переваг соціальних мереж та комп'ютерних технологій для просування курортно-рекреаційного продукту на ринку);
- розширення можливостей надання покращених послуг для клієнтів, враховуючи їх купівельну спроможність (зокрема для VIP- клієнтів);
- розвиток організаційного середовища для ведення курортно-рекреаційного бізнесу, врахування комплексних потреб регіону [4].

Запровадження інновацій у діяльність ОКРС є складним процесом, вимагає удосконалення управлінської діяльності, підвищення якості управління інноваціями на основі об'єктивних інформаційних даних, покращення корпоративної культури, використання суб'єктивних та психологічних характеристик персоналу, винаймання керівного персоналу найвищої кваліфікації.

1. Чухрай А. Теоретичні основи функціонування економічної системи у динамічному середовищі /А. Чухрай // Управлінські інновації. - 2012. –№2. – С.15-22. 2. Шаманська О.І. Основні напрямки підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом підприємства /О.І. Шаманська//Актуальні проблеми економіки, 2012. –№6. – С.166 -172. 3. Ілляшенко С.М. Управління інноваційним розвитком. Проблеми концепції, методи /С.М. Ілляшенко. / Суми: ВТД «Університетська книга», 2003. -278 с. 4. Федулова Л. Організаційні інновації в системі забезпечення інноваційного розвитку регіонів України / Л. Федулова // Управлінські інновації. - 2012. –№2. – С.31-44.

Горбань В.Б.

Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH, м. Київ

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КЛІМАТИЧНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ВАУЧЕРІВ ДЛЯ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ПРОЕКТІВ СТАЛОГО ЕНЕРГЕТИЧНОГО РОЗВИТКУ

Глобальні зміни клімату стали очевидною реальністю, і у більшості випадків вони носять негативний характер. З прийняттям Паризької Угоди в грудні 2015 року, у світовій спільноті активізовано питання необхідності розроблення національних планів дій, націлених на стрімке зростання якісно нових кліматичних рішень, в тому числі, у сфері енергоефективності, відновлюваної енергетики, низьковуглецевого та кліматично-відповідального розвитку громад, а також сталого управління природними ресурсами. Такі плани одночасно є запорукою для залучення інвестицій у розвиток кліматично-стійкої інфраструктурної мережі країн.

Слід зауважити, що Паризькою Угодою 2015 року додатково регламентовано зобов'язання країн щодо утримання глобальної температури в межах $2\text{ }^{\circ}\text{C}$, котрі, своєю

чергою, отримали назву «національних внесків» (National Determined Contributions) [1]. В «національних внесках» країни пропонують власні кроки щодо скорочення викидів парникових газів та заходи щодо адаптації до кліматичних змін.

Для України для утримання глобальної температури на рівні 2 C^0 необхідно повністю скоротити використання викопного палива не пізніше 2050 року. В той же час обсяг скорочення викидів повинен становити близько 93 млн т. CO_2 .

Через затяжну економічну кризу, військовий конфлікт на сході країни, перебої у постачанні та використанні газу, для України наразі відсутні відносно надійні сценарії сталого економічного та енергетичного розвитку. Проте, слід зауважити, що для більшості країн, в тому числі і для України, «національні внески» є інструментом забезпечення ефективної співпраці з донорськими організаціями та інвесторами.

За даними Bloomberg [2] в 2016 році обсяг інвестицій щодо стійкого розвитку у глобальному вимірі становив близько 8,7 трильйонів доларів. В той же час за даними звіту Міжнародної фінансової корпорації IFC під назвою «Climate Investment Opportunities in Emerging Markets» [3], загальний обсяг інвестиційних можливостей для досягнення кліматичних цілей до 2030 року становить 23 трильйони доларів США. При цьому, на країни Східної Європи, в тому числі Україну, припадає близько 665 мільярдів доларів доступних інвестиційних ресурсів.

Варто зауважити, що протягом багатьох років компанії у всьому світі чинили опір ідеї «кліматичних» та «екологічних» інвестицій, обґрунтовуючи це дороговартісністю та невідповідністю обсягу затрачених коштів очікуваному результату. Проте стрімкий ріст цін на паливно-енергетичні ресурси суттєво видозмінив існуючу ситуацію. В сьогочасних умовах на глобальному рівні компанії, що працюють на ринку кліматичних технологій, щороку отримують трильйони доларів інвестицій. В Україні зазначений сегмент ринку знаходиться на стадії зародження, проте має великі перспективи. Адже Україна стала першою країною, у якій Європейський Банк реконструкції і розвитку (далі – ЄБРР) на початку березня 2017 року запустив проект фінансової підтримки кліматичних інновацій через випуск інноваційних ваучерів [4]. За допомогою Програми «Кліматичних Інноваційних Ваучерів» ЄБРР прагне підтримати українські компанії на шляху покращання та вдосконалення умов для розвитку та впровадження кліматичних технологій.

В цілому, Програма «Кліматичних Інноваційних Ваучерів» – це можливість для українських компаній отримати безповоротну фінансову допомогу для реалізації проектів, пов'язаних із скороченням споживання паливно-енергетичних ресурсів, зменшенням викидів парникових газів, а також видозміненням ситуації із значним рівнем ресурсоемності та енергоемності виробництва.

Проект «Кліматичних Інноваційних Ваучерів» в Україні втілюється громадською організацією «Greencubator» [4] в рамках реалізації програми ЄБРР FINTECC (Finance and Technology Transfer Centre for Climate Change). Протягом 2017 – 2018 років українські компанії отримають ваучери на загальну суму 1000000 євро для розробки і впровадження кліматичних технологій. В табл.1 наведено окремі приклади проектів, що отримали кліматичні інноваційні ваучери протягом першої та другої хвилі конкурсного відбору.

Таблиця 1

Перелік проектів, що отримали інноваційні ваучери на 2017 – 2018рр.

Назва проекту	Опис запропонованого технологічного рішення
Hempire ua	100% органічний ізоляційний матеріал, виготовлений на основі конопель та не містить цементу, піску й токсичних компонентів
Ecoisme	Розумний сенсор для моніторингу ефективності споживання електроенергії вдома
Electrocars	Білінгова система для зарядних станцій для електромобілів

Назва проекту	Опис запропонованого технологічного рішення
BTC комплект	Рекуператор Cardboard AHU виготовлений не з металу, а з гофракартону, що дозволяє суттєво зменшити обсяг викидів CO ₂
Інженерні інновації	Панельні конструкції із –50% бетону, що означає зменшення ресурсних витрат на виробництво та мінімізацію шкідливих викидів
Yunasko	Суперконденсатор, що працює на водній технології, мінімізуючи використання органічних розчинників
Solargaps	«Розумні» жалюзі із сонячними панелями, що вироблятимуть електроенергію
ToKa	Зарядні станції для електрокарів та розроблення хмарної платформи для керування мережею електрозаправок через мобільний додаток
Prana	Нове покоління рекуператорів з дистанційним розумним керуванням
Ротор-суми	Когенераційна установка на базі двигуна Стірлінга
ДС електронікс	«Розумні» програмовані терморегулятори з Wi-Fi під'єднанням до «хмари», що дозволяє керувати ними з будь-якої точки світу

Джерело: сформовано автором на основі [4]

Проекти, які претендують на отримання інноваційних ваучерів, повинні демонструвати потенціал щодо скорочення обсягу викидів парникових газів, а також можливість масштабування запропонованої технології та її впровадження в інших інфраструктурних секторах та галузях. В цілому, досліджувана ініціатива має значні перспективи, адже може суттєво збільшити наявний ринковий потенціал для видозмінення екосистеми кліматичних інновацій в Україні.

1. Офіційний сайт Програми «United Nations Framework Convention on Climate Change». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://unfccc.int/>. 2. Sustainable Investments: Bloomberg report. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2016-11-14/sustainable-investments-surged-by-third-to-8-7-trillion-in-2016>. 3. Climate Investment Opportunities in Emerging Markets: IFC Analysis. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.ifc.org/wps/wcm/connect/51183b2d-c82e-443e-bb9b-68d9572dd48d/3503-IFC-Climate_Investment_Opportunity-Report-Dec-FINAL.pdf?MOD=AJPERES. 4. Офіційний сайт Програми «Імпульс для Кліматичних Інновацій». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.climate.biz/>.

Гриник О.І., Крохтяк О.В.

Інститут агроєкології і природокористування

ОЦІНКА ЕКОНОМІЧНИХ ФУНКЦІЙ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Землі сільськогосподарського призначення є одними з найважливіших для людини природними ресурсами. Ці землі будучи одним із основних економічних потенціалів держави, відіграють не тільки економічну, а й екологічну та соціальну роль у житті суспільства. Неефективне використання земель сільськогосподарського призначення зумовлено не виваженою державною політикою в країні відносно регулювання земельних відносин. Необхідність оцінки земель сільськогосподарського призначення зумовлена її економічними, екологічними та соціальними функціями. Тому сьогодні важливим є оцінювання економічних функцій таких земель.